

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **P. Š.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**, se sídlem Na Spravedlnosti 2516, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 1. 2017, č. j. 52 A 59/2016 - 80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 22. 2. 2017 kasační stížnost, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 1. 2017, č. j. 52 A 59/2016 - 80. Tímto rozsudkem byla zamítnuta stěžovatelova žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, kterou se domáhal určení nezákonnosti zásahu žalovaného ve formě výběru kauce ve výši 10 000 Kč u stěžovatele jako řidiče motorového vozidla.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“ nebo „soudní řád správní“).

[3] Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

[4] Podle ust. § 106 odst. 3 věta první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[5] Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém

podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[6] V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl, v jakém rozsahu a z jakého důvodu podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podává a tento důvod skutkově a právně nekonkretizoval. Nejvyšší správní soud nemohl bez doplnění těchto náležitostí v řízení o kasační stížnosti pokračovat, a proto stěžovatele prostřednictvím zvoleného zástupce vyzval usnesením ze dne 10. 3. 2017, č. j. 7 As 58/2017 - 19, k doplnění kasační stížnosti (tj. k odstranění výše uvedených nedostatků) ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej o procesních následcích pro případ, že této výzvě nebude ve stanovené lhůtě vyhověno. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 13. 3. 2017.

[7] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty byl den 13. 3. 2017, kdy bylo zástupci stěžovatele doručeno usnesení ze dne 10. 3. 2017, č. j. 7 As 58/2017 - 19. Posledním dnem lhůty pro odstranění vad kasační stížnosti proto byl čtvrtek dne 13. 4. 2017. Ve stanovené lhůtě však stěžovatel vytýkané nedostatky kasační stížnosti neodstranil.

[8] K doplnění kasační stížnosti doručenému Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 4. 2017 nemohl zdejší soud přihlídnout. Soudní řád správní totiž v řízení o kasační stížnosti zakotvuje pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., koncentraci řízení. Soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (viz konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, např. usnesení ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006 - 68, nebo ze dne 8. 8. 2012, č. j. 8 As 36/2012 - 31, popř. ze dne 19. 9. 2013, č. j. 1 Azs 10/2013 - 30; shodně též nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, ze dne 14. 3. 2007, sp. zn. II. ÚS 136/06, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>).

[9] Jelikož zmíněný nedostatek kasační stížnosti nebyl přes výzvu soudu v zákonné lhůtě odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost odmítnout za použití § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovateli, a to na základě ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu